NUFOC

5 1980

INTERNT

FORUM

NORSK UFO CENTER

NORSK UFO CENTER

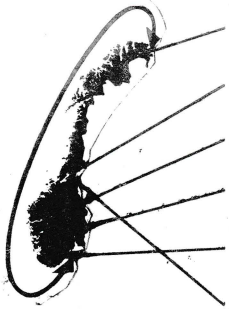

AVDELINGENE

NUFOC NORD, boks 99, 9430 Gausvik
Tlf. 082 - 72 332

NUFOC MIDT-NORGE, boks 2119, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 46 782 075 - 84 775

NUFOC VEST, boks 1155, 5001 Bergen
Tlf. 05 - 28 01 26

NUFOC ØST, boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

NUFOC SØR, Grensen 4, 4800 Arendal
Tlf. 041 - 22 086

SENTRALADMINISTRASJONEN, boks 2119, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 46 782 075 - 84 775

FELTSEKSJON A:
Seksjonsleder Arne Smevik
Boks 116, 1501 Moss
Tlf. 032 - 54 660

FELTSEKSJON B:
Boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

FELTSEKSJON C:
Seksjonsleder Egon Nielsen
Dag Hammarskjøldsv. 49
5033 Fyllingsdalen
Tlf. 05 - 16 09 78

FELTSEKSJON D:
Seksjonsleder Leif Havik
Boks 485, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 82 355

FELTSEKSJON E:
Seksjonsleder Odd Jerpstad
Overrein i Egge, 7700 Steinkjer
Tlf. 077 - 62 267

FELTSEKSJON F:
Seksjonsleder Karsten Sandberg
Boks 78, 7620 Skogn
Tlf. 076 - 85 362

FELTSEKSJON G:
Seksjonsleder Eddy Hansen
Sørvesten 3, 6500 Kristiansund
Tlf. 073 - 81 173

FELTSEKSJON H:
Seksjonsleder
Arne Pross Thommassen
Brinken 30, Birkenlund
4800 Arendal
Tlf. 041 - 85 292 arbeid
041 - 24 686 privat

RAPPORTSENTRALEN:
Boks 1155, 5001 Bergen
Tlf. 05 - 28 01 26

FELTSEKSJON I:
Seksjonsleder
Vilhelm T. Børs Lind
Gåseid 4, 6017 Åsestranda
Tlf. 071 - 45 343

FELTSEKSJON J:
Seksjonsleder Tor Erik Holtmoen
Prof. Dahlsgt. 35 B, Oslo 3
Tlf. 02 - 56 27 10

GLOBALSEKSJON/NORDIC UFO GROUPS
Gunnar Bertelsen
Boks 1, CCB, 5363 Ågotnes
Tlf. 05 - 14 50 77

PRESSETALSMANN:
Siv. ing. Hans Kr. Moe
Elgtråkket 3 D, 2014 Blystadlia
Tlf. 02 - 71 87 27

TIDSSKRIFTENE

RAPPORTNYTT
Boks 1155, 5001 Bergen
Postgirokonto: 3 07 08 10

5 nr. pr. år
Abonnement kr. 30,- pr. år.

INTERNT UFO FORUM
Sørvesten 3, 6500 Kristiansund

Redaktør: Eddy Hansen
Tlf. 073 - 77 173

Tilknytning til NUFOC oppnås ved å sende kr. 80,- (årsgebyr) til NUFOC HOVEDKASSEN, boks 291, 4801 Arendal, postgirokonto 3 92 82 00, tlf. 041 - 23 164. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum med 6 nr. pr. år.

Trykk: Svein Anthun/Vest

støttefond

Støttefond er et begrep som de øvrige skandinaviske UFO-organisasjonene har operert med i lengre tid. Hensikten er naturligvis å forsøke å skaffe litt mer hardt tiltrengte driftsmidler til virksomheten.

Annonser, instrumenttilvirkning, abonnementer, etc. etc. koster som kjent penger, og her strekker organisasjonens faste innkomster på langt nær til. Det må skytes til av egen lomme, og det man får utrettet er begrenset i forhold til hva som kunne gjøres med mer økonomiske midler.

NUFOC vil derfor opprette et STØTTEFOND, slik at de medlemmer som ønsker å støtte arbeidet ut over det årlige medlemsgebyr kan sende sitt bidrag - stort eller lite - til dette fondet.

Bidragene sendes til: Norsk UFO Center Hovedkassen
Postboks 291, 4801 Arendal.

Postgirokonto: 3 92 82 00

Merk talongen "STØTTEFOND".

Mer penger til annonsering etc. kan gi flere medlemmer, og dermed øke mulighetene for å forbedre kvaliteten på tidsskriftene, osv. Som alle vil forstå er det medlemmene selv som vil høste fruktene av en bedret økonomi.
Selv bare en ti'er fra hvert av medlemmene, som for den enkelte ikke ville bety noe fra eller til, ville bety mye for organisasjonens muligheter til større innsats.

Vi ber den enkelte tenke over dette.

Det finner en styring sted !

Intervju med forfatteren Leif Kjær.

Av Henrik Ø. Larsen.

Leif Kjær er født i 1940. Han gikk ut av 7. klasse. Han arbeider til daglig på Volvos reservedelslager i Herning. Han har vært redaktør av et mindre blad, og bidragsyter til utallige blader. Han har satt sine føtter i flere interessante land, bl.a. Egypt, Ghana, Japan, Argentina, Indonesia, Nigeria, Malaysia og USA, foruten de fleste vesteuropeiske land. Han har gjennom mange år vært levende interessert i religionenes opprinnelse, naturvitenskap, romforskning og teknologi i sin alminnelighet.

"Jeg har en deilig svigermor som vet at jeg elsker gamle bøker, så hun gav meg sin gamle bibel. Hun hadde nok aldri drømt om at jeg ville lese den. Men jeg kastet meg over den og leste hurtig gjennom den. Og det var en fantastisk opplevelse. Så neste gang jeg leste gjennom den hadde jeg en notisblokk og en blyant ved min side. Det ble til 80 sider med notater, som skulle ligge til grunn for forskningen. Men tiden var knapp. Nå hopper jeg heldigvis i fallskjerm i fritiden, og hellet var med meg; jeg falt ned og brakk benet. Mens jeg hadde benet i gips hadde jeg tiden for meg, og tok straks skrivemaskinen fram."

Slik startet det hele, og slik startet Leif Kjær utarbeidelsen av sin bok "Gud kom fra rommet", som utkom i 1979, og som er blitt litt av en suksess.

→

"Den aller første interessen for UFOer fikk jeg gjennom en prest", uttaler Leif Kjær,"han var enormt interessert i UFOer. Han hadde selv sett noen. og holdt en del UFO-blader, som han viste meg. Presten kom senere med en uttalelse om at det faktisk er noe i det med UFOer i Bibelen."

Disse samtaler med presten fant sted for ca. 20 år siden (!). Senere leste Kjær noen verker av Astroarkeologen Erick von Däniken. "Det som interesserte meg mest i disse bøkene var bibeltolkningene. Jeg startet med å slå opp på de bibelsitater som Däniken brukte. Da det viste seg at de faktisk var korrekte, tenkte jeg: Da må det være flere ennå."

"Hva mener du om von Däniken og svindelanklagene mot ham?"

"Hvis man foretar seg så mye som Däniken kan man ikke unngå et par brølere en gang i blandt. Men helt bortsett fra det så er det mange av hans ting, som nok skal være grunn til at man ikke unnlater å hale fram det som ikke er så heldig. Hvis man kan stikke mannen i ryggen med noe han har gjort galt, vil man benytte seg av det - og det har man jo gjort i stor utstrekning. Men han har jo også satt mye i gang, bl.a. Ancient Astronaut Society (AAS) - Astroarkeologisk Selskap - og han har skapt impulser hos mange mennesker overalt på jorden, og alene det er jo prisverdig."

I "Gud kom fra rommet" beskjeftiger Leif Kjær seg inngående med "Herrens herlighet, som kom ned på Sinai berg med ild og torden". (2. Mosebok kap. 19). Dette tolker Kjær som et kjempemessig romskip som lander på Sinai berg, og som Moses derfor trodde var "Herren".

Jeg har sett filmen "Nærkontakt av 3. grad. Filmens avslutning må de ha bygget opp på grunnlag av Bibelens beretning om Moses møte med "Herren" på Sinai berg. Det er tydelige religiøse trekk i filmen. De mennesker som blir utvalgt til å være med i romskipet er rene, ubesmittet i åndelig forstand, åpne i ånden, osv. Berget i filmen har en fasong som ligner Sinai berg. Jeg er sikker på dette, fordi jeg har studert mange fotografier av Sinai berg. Jeg er overbevist om at deler av Bibelen er brukt som grunnlag for utformingen av filmen.

"Selv om du mener at vår religion, kristendommen, bare er en fortolkning av mennesker uten kjennskap til teknikk, romflyvning osv. - altså en feilfortolkning - tror du så ikke på en "Gud", en "kosmisk intelligens" eller noe, som står bak det hele?"

"Det er da klart at det finnes en eller annen form for styring sted. Det står noe bak. Tenk på plantene, dyrene, naturens fantastiske orden, osv. Det var en gang en som sa til meg at "hvis man har et ur , og man beundrer hvor presist det går og hvor velutført det er, så kunne man jo begynne å spekulere på at det da må stå en urmaker bak!" Og i den sammenheng vil han så ha Universets funksjon inn; det må stå "noe" bak. Det vil jeg gi ham rett i. Men jeg påpekte overfor ham, at fordi om jeg har et fantastisk velfungert ur, kunne jeg da ikke gå og kaste meg i støvet for urmakeren, og begynne å tilbe ham. Uret blir verken dårligere eller bedre om jeg tilber eller forbanner personen som står bak. Slik ser jeg også på Universet. Det er en styring av en eller annen art. Det må det være når man ser på hvordan tingene fungerer. Det eneste jeg ikke i min villeste fantasi kan få til å passe inn i skapelsen av Universet, er de beskrevne guder i religionene. Jeg er meget arg over at man sier at det var den "gud" der som satte det hele i gang, det var "ham" som skapte det hele, det er "ham" som styrer det hele. Den gud som opptrer i vår bibel er en gud som interesserer seg for små

latterlige bagateller. Han styrer ikke Universet.

"Hva tror du vil skje politisk, sosialt etc. hvis det landet et fremmed romskip her ute på gaten i dag?"

"Det er klart at det ville skape sensasjon, men jeg synes at det som kjennetegner menneskene er at man nok kan bli imponert, men ikke særlig lenge ad gangen. Man er jo, sagt rett ut, utrolig sløvet av de fantastiske fremskritt. Jeg kan forestille meg at politikerne og myndighetene simpelthen ville falle i folks aktelse, de vil ikke lenger være disse enestående personer, de eneste vi har å holde oss til. For der er jo plutselig romfolkene, som overgår alt hva vi hittil har kjent.

Men derfor skal vi ikke sitte med foldede hender og vente på romfolkenes tilbakekomst - det ville bare være en ny religion. Vi skal selv løse våre problemer.

En løgndetektor for fremtiden?

Av John F. Schuessler

UFO-forskere forsøker stadig å utvikle nye hjelpemidler til bruk i den uopphørlige søkingen etter sannheten. Politiets "polygraf" er med vekslende hell benyttet ved flere tildragelser. En av de mest kjente og mest kontroversielle saker hvor "polygrafen" ble benyttet er episoden med Travis Walton. Bruken av dette spesielle redskap viste et virkelig nødvendig behov for tilleggsutstyr.

Ved flere saker som gjald bortføring, er gjentatte forsøk med hypnose benyttet som et supplement til"polygrafen". Dr. Sprinkle og dr. Harder har bidratt meget til å bevise nytten av hypnose. Men til tross for dette gjenstår fremdeles spørsmålet: Forteller vitnene sannheten?

Et mer nøyaktig, men kostbart teknisk hjelpemiddel, er "den psykologiske stressmåler" (The psychological Stress Evaluator, PSE). "The National Enquirer" gjør utstrakt bruk av dette redskap, og med utmerket resultat. Men på grunn av prisen er det imidlertid få etterforskere som har råd til å benytte "PSE" i sitt arbeide. Det som er mest formålstjenlig er et billig, bærbart sett som egner seg for mer tvilsomme UFO-hendelser. Så kunne da de saker som viser større troverdighet trenge å bli henvist til mer kostbart, teknisk utstyr.

Flere kommersielle firmaer - Hogarth Corp., Dector, Law Enforcement Associates, and Communication Control Systems - har vært meget aktive i arbeidet med å forbedre den gamle politi"polygrafen" for å gjøre den mer anvendelig for et større marked. Hogarth har en modell av en stressdetektor eller løgndetektor som er liten nok til å innpasses i en fyllepenn. "Communication Control Systems" arbeider med en enhet som kan monteres inn i et armbåndsur.

"Psycho-Science, Inc." Mobile, Alabama, har markedsført en løgndetektor på størrelse med en transistorradio, til en pris ac ca. 250 dollars. Denne måler stress gjennom stemmeanalyse ved at den tar opp elektronisk, ørsmå, ellers ikke hørbare, skjelvinger, og på denne måte bestemmer om stress er til stede. Dette viser seg ved blinking av grønne, gule eller røde lys.

Foreløpig hører slike små, billige enheter fremtiden til. I mellomtiden må vi prøve å dra størst mulig nytte ut av de redskaper som allerede eksisterer.

NY FORSKNINGSSEKSJON ETABLERT I TRONDHEIM

Den 2. september i år fant den formelle etableringen av vår nye forskningsseksjon i Trondheim sted. Seksjonsleder er sivilingeniør Erling P. Strand, tidligere medlem i Feltseksjon D, instrumentgruppen.

Strand vil i tiden fremover satse på utvikling av seksjonen - dvs. forsøke å knytte til seg flere kvalifiserte medarbeidere, få tilgang til mer avansert utstyr, osv.

Seksjonen fikk en meget fin debut ved å ta seg av de vitenskapelige undersøkelsene av sporene på hyttetaket fra Homborsund.

Adressen er: Norsk UFO Center Midt-Norge
Forskningsseksjonen
Postboks 2119
N-7001 Trondheim

Telefon blir evnt. oppgitt senere.

NUFOC SA

NY REPRESENTANT I SOGN OG FJORDANE

Feltforsker Bjørn Egil Johansen, tidligere med i feltseksjon G, Kristiansund, har flyttet til Lærdal i Sogn, og tilhører derfor fra nå av avdeling vest.

Siden Sogn og Fjordene er et av de fylkene hvor vi ennå ikke har fylkesleder, vil Bjørn Egil Johansen foreløpig bli vår hovedkontakt og koordinator i fylket. Senere kanskje fylkesleder.

Vi anmoder om at de fra Sogn og Fjordane som leser dette tar kontakt med ham.
Adressen er: Postboks 118, 5890 Lærdal

UFO FORUM — NUFOC's tidligere tidsskrift

Følgende nummer kan ennå skaffes:

Årgang 1973: nr. 1,2 og 3	pr. stk.	kr. 5,-
Årgang 1974: nr. 4		kr. 5,-
Årgang 1976: nr. 4 og 5	pr. stk.	kr. 6,-
Årgang 1977: nr. 1,2,3 og 5	pr. stk.	kr. 7,-

SPESIALHEFTER

Avtrykkene ved Namsenfjorden		kr.30,-
Ishullene på Silsetvatnet	medlem	kr.10,-
	ikke medlem	kr.15,-

Prisene inkluderer porto.
Angi på talongen hva som ønskes.

Bestilles hos: NUFOC, postboks 2119, 7001 Trondheim
Postgirokonto: 3 46 95 74

Vær oppmerksom på at adresseforandring som ikke skal inn i bladet meldes til Hovedkassen, og ikke til redaktøren.

Ny forskning om alternativ energi

For å forstå energiens rette natur er det viktig å vite, hvordan de ulike formene for energi stammer fra atompartikler direkte gjennom kjemisk forvandling eller gjennom innbyrdes vekselvirkning mellom partiklene, som frigjør energi. Bare et fåtall av de mange muligheter som finnes for å produsere energi har blitt anvendt praktisk i vårt samfunn. Eksempel er kull, olje, vann, luft og solenergi.

Energi frigjøres fra atompartikler når de utsettes for tilstand, som tvinger dem til å endre sine aktuelle posisjoner. Når elektronene endrer sine baner rundt kjernen utsender de en bestemt mengde av elektromagnetiske bølger (en energimengde), som motsvarer forandringen av avstanden fra kjernen. Frie elektroner kan utsende elektromagnetiske bølger når de tvinges til å røre seg i ikke-linjeformede baner med skiftende hastigheter.

Noen forskere har spesialisert seg på forskning om energiproduksjon slik som tyngdekraft og magnetisme. De positive atompartiklene er noen tusen ganger tyngre enn de negative atompartiklene, mens den elektriske ladningen hos de positive partiklene er nesten lik den elektriske ladningen hos de negative partiklene. Dette faktum er et av hovedprinsippene i den teori som ble utviklet av den franske vitenskapsmannen Dr. Marcel Pagès, som var fransk representant i CERG (Centre Eurppéen pour la Recherche sur la Gravitation). I hans oppfinnelse av mottyngdekraftens drivkraft anvendes også kraften av elektrostatiske kraftfelt hos elektroner.

Spesielt i USA har flere vitenskapsmenn poengtert at om vi kunne finne en måte å dele magnetisme i monomagnetisme (magnetisme med bare en pol), skulle vi være i stand til å produsere nesten uendelige mengder energi. Søkningen etter partikler med bare en magnetisk pol har flere ganger blitt rapportert å være fremgangsrik. et lite antall oppfinnere har konstruert magnetiske installasjonsmotorer, hvor magnetene er plassert slik at bare en magnetisk pol påvirker mottakelige materialer i motorene, mens den andre magnetiske polen er beskyttet av magnetiske isolatorer. Selv om prinsippet ser ut til å være i konflikt med læren om konservering av energi, er de magnetiske installasjonsmotorene i stand til å fungere. Når vi har utviklet bedre isolatorer og sterkere og mer holdbare magneter burde prinsippet bli nyttig for enrgiproduksjon og fremdrift. Vi behøver imidlertid bedre teorier og hypnoser for å kunne forsvare anvendelsen av den magnetiske installasjonsmotoren offisielt.

Den tyske representanten for CERG, Dr. Burkhard Heim, har bidratt med noen interessante teorier når det gjelder gravitasjonsforskningen, hvilket forklarer likheten i naturen hos gravitasjon og magnetisme og deres slektskap med planetene og stjernenes bevegelsesenergi og med atompartiklene. Rotasjonen hos atompartiklene er nær knyttet til styrken i sine magnetfelt og planetenes og stjernenes rotasjon beslektet med sine magnetfelt. Engelske vitenskapsmenn har fulgt opp arbeidet til Br. Burkhard Heim, og presenterer interessante teorier om muligheten for magnetisk drivkraft gjennom motgravitasjon.

De mange ulike teoriene om fri universell energi som blir framført av vitenskapsmenn og oppfinnere, kan forstås om man tar hensyn til ideen om at energi som forårsaker at alle atompartikler roterer raskt og får planeter og stjerner til å rptere, må komme fra et sted om ikke alle disse bevegelsene skal opphøre til slutt. Oppfattelsen av et universiellt kraftfelt som gir partiklene energi

til prosessen gjennom partiklene, gjør ideen åpenbar, og gjennom duplisering av disse prosesser blir menneskene i stand til å tappe uendelige mengder energi. Samtidig kan en slik prosess skape et sterkt artifisiellt (kunstig, red.) gravitasjonsfelt. Vi vet allerede at den indre strukturen av partiklene består av tynne fibrer av en svært sammenhengende substans, som antas å være i bevegelse og dimensjonell gjenklang.

Overføring kan også skapes gjennom avskillelse av de positive og de negative elektriske ladningene hos atompartiklene og store mengder energi kan produseres gjennom stabilisering av disse tilstander. Avskillelse av positive og negative ladninger kan finne sted både i joniske luftmasser og i fast materiale med meget spesielle kjemiske sammensetninger, hvilket gjør dem overførende. I forskningen om disse kjemiske sammensetninger har kapasiteten hos den virksomme ledningen av slike biokjemiske molekyler blitt studert såvel som de spesielle sammensetninger av halvledere, tilsatt ulike elementære molekyler i jonisert luftmasse for å fremme ledningens formål.

I ESRO-programmet har danske vitenskapsmenn en forskningsavdeling for biokjemisk overføring i satellitter som sendes opp fra franske Guyana. Vi har allerede oppdaget at en del biokjemiske molekyler bare overføres i en retning. Det minner om det prinsipp som anvendes i magnetiske ledningsmotorer. Så gir naturen oss beviset på å forstå hvordan det nye prinsippet fungerer. Den kan også hjelpe oss å finne den rette sammensetningen av molekyler for overføringer i luft (plasma) og faste overføringer. Formen og dimensjonen av overførende biokjemiske molekyler i cellekjernen kommer til å bli idealistiske konstruksjoner av overførende plasmastrømmer som produserer uendelige mengder enrgi.

Nå er det viktig at vi finner en ny form for energi for å erstatte den energi vi tidligere kunne få fra jordens olje. I det siste har oppfinnerne presentert mange ulike forslag for alternativ energiproduksjon eller for nye fremdriftsordninger. Mange av disse oppfinnelser og teorier har vært så utradisjonelle at de aldri har blitt presentert i vitenskapelige tidsskrifter. Et fåtall teorier har blitt presentert i ulike UFO-tidsskrifter, men bare få har fått oppmerksomhet fra den profesjonelle forskningen. Vårt behov for mer energianskaffelse er så viktig at vi må ta alle nye ideer på alvor og være sikre på at alle teorier blir undersøkte fullstendig og at eksperiment blir utført for å finne muligheter for å omsette teoriene i praktisk anvendelse for energiproduksjon. Om bare noen av de mange teorier kan løse energikrisen, er det verdt å undersøke alle sammen.

Kilde: Hans Lauritzen Oversettelse: Marianne Aplerud

Kilde: UFO-Information nr. 3 1980.
Til norsk ved redaktøren.

HUSK de to bøkene fra UFO-FORLAGET:

Politibil knust av UFO kr. 37,-

UFO-80 kr. 45,-

Postgirokonto 5 89 38 47

UFO-FORLAGET, Gunnar Bertelsen, Davanger, 5310 Hauglandshella

SIDNEY MORNING HERALD:

Fra vår korrespondent i Moskva

Sovjetiske vitenskapsmenn som er medlemmer av "the USSR Academy of Sciences", hevder at de virkelig har sett "flygende tallerkener". Men de passer omhyggelig på å sette anførselstegn foran og etter de to ordene. De sier at det de i virkeligheten har observert er pulveriserte opphopninger av støv og vann.

I alminnelighet viser russiske vitenskapsmenn en negativ holdning overfor eksistensen av flygende tallerkener, eller uidentifiserte flygende objekter (UFOer). Men det er delte meninger om emnet, til og med i Sovjetunionen.

Noen få vitenskapsmenn innrømmer at det virkelig kan være mulig at mennesker fra verdensrommet avlegger besøk på jorden, men at de ikke søker kontakt med menneskelige vesener fordi de kanskje synes å være så høyt hevet over jordboerne at de ser ned pådem og ikke ønsker noen kontakt med dem.

Likevel er det innkommet rapporter om UFO-observasjoner i Sibir, i Kaukasus og i den baltiske region. På grunn av disse observasjonene har noen sovjetiske vitenskapsmenn anbefalt et systematisk studium av UFO-fenomenene.

Men andre vitenskapsmenn legger vekt på følgende spørsmål: Hvis det finnes planeter i Universet som er befolket av vesener med overlegen intelligens, hvorfor har de da ikke i løpet av 2000 år, av en eller annen grunn, forsøkt å komme i kontakt med jorden?

Imidlertid har noen vitenskapsmenn fra "the Institute of Oceanology of the Academy of Sciences" hevdet at de økte antall observasjoner av "flygende tallerkener" har en sammenheng med den økte forurensning i de nærmeste omgivelser.

De som nylig har studert problemet i sine laboratorier, har antydet at tallerkenformede opphopninger kan oppstå i atmosfæren som et resultat av innviklete og urolige bevegelser av luftmasser når partikler av støv og vann trenger inn i dem.

Vitenskapsmennene har nylig røpet at det har lyktes dem å skape de nødvendige forutsetninger for dannelse og eksistens av tallerkener for et begrenset tidsrom, og at de er i stand til å lage kopier av dem i laboratoriet.

De tror at prosessen som forårsaker tilsynekomsten av naturlige, tallerkenformede opphopninger, kan forekomme i forskjellige høyder, dusinvis av kilometer fra jordoverflaten. Dette, mener de, kan være en forklaring på at UFOer blir observert fra rutefly.

Fra SIDNEY MORNING HERALD
22. des. 1979
Oversatt av A.L.

NY SEKSJONSLEDER I ÅLESUND

Etter at Per A. Hatlen ble fylkesleder for Møre og Romsdal har overingeniør Vilhelm T. Børs Lind overtatt som leder for feltseksjonen i Ålesund (Feltseksjon I, se index-siden).

CIA gjemmer unna UFO-bevis hevder en jurist

Av Bruce McDonald

En jurist som presset regjeringen til å utlevere hemmelige UFO-dokumenter, sier at han har materiale nok til å kunne bevise at romfartøyer virkelig eksisterer.

Likevel ønsker han fremdeles at regjeringen vil frigi hundrevis av andre klassifiserte UFO-dokumenter. Han hevder at bare 30 % er blitt offentliggjort til nå.

Peter Gersten, New York City, søksøkte CIA i 1977 for å få frigitt hemmelig arkivmateriale om UFOer. Året etter ble 100 sider overlevert. Gersten har imidlertid følelsen av at de ikke har foretatt en grundig nok gjennomsøking av arkiver med dokumenter som har forbindelse med UFO-saker.

En ærlig gjennomsøking ville i det minste ha brakt for dagen 300 andre dokumenter som de ikke engang kjenner tiler oppbevart hos dem.

Gersten fikk greie på andre arkiver ved henvisnunger som ble gjort til dem i det frigitte materialet. Han er også blitt kjent med regjeringshemmeligheter som har sivet ut fra militært personell.

Sakføreren ønsker flere informasjoner om et uhørt antall UFO-observasjoner rundt om amerikanske og kanadiske baser i 1975.

I et annet tilfelle ble et cubansk MiG skutt ned av et UFO over Cubas luftrom, påstår Gersten. Hendelsen ble bevitnet av en annen cubansk pilot, og hans samtale med kontrolltårnet ble oppfanget av det amerikanske etterretningsvesen.

Juristen som sier at han alltid har vært interessert i UFOer, ble involvert i prosessen med regjeringen gjennom UFO-eksperten William Spaulding, direktør for "Ground Saucer Watch" i Phoenix, Arizona.

Etter å ha vunnet den første saken, besluttet Gersten seg til å fortsette med sine undersøkelser, ut fra en ren personlig nysgjerrighet.

Gersten sier at han ønsker arkivmateriale om UFOer ikke bare fra CIA, men også fra luftvåpnet, armeen, flåten og "the National Security Agency". Han hevder at bare ca. 10 % av luftvåpnets alle hemmelige UFO-dokumenter er gjort tilgjengelig for offentligheten.

Fra AERIAL PHENOMENON CLIPPING INFORM. CENTER
Oversatt av A.L.

Bevis på UFO-landinger funnet i 64 land

Av Bob Pratt

UFOer har etterlatt seg merker etter landing, skader på trær, utstrålinger, ekstreme virkninger på dyr og mennesker, og andre fysiske bevis i 1925 tilfeller. Dette har skjedd i 64 land h.h.t. en undersøkelse over en 10-årsperiode.

"Dette materialet motbeviser visselig den utbredte oppfatning at UFO-landinger sjelden forekommer, o gat UFOer er "lys oppe på himmelen", sier Ted Phillips, en forsker som utførte denne undersøkelsen for "the Center for UFO Studies".

I et alarmerende tilfelle rapporterte flere personer i Uruguay å ha sett et tallerkenformet objekt lande, forteller Phillips.

En tysk gjeter kom nærmere objektet enn 20 fot, men dyrene ble stående urørlig til gjenstanden lyste opp og forsvant på himmelen, idet den etterlot seg et merke etter landingsutstyret og et rundt, ringliknende spor. To dager senere døde hunden, og obduksjonen av den avslørte at årsaken var ekstrem hete.

"Jordprøver på flere steder der UFOer har landet tyder på at disse gjenstander veier fra 8 til10 tonn, og i enkelte tilfeller opptil 20 tonn", sier Phillips.

"Jeg kjenner UFO-beretninger om at trær opp til syv tommer i diameter er blitt brutt ned eller puffet over ende, og at det likevel ikke har vært noen synlige merker påselve trærne."

Av og til har vi kommet over saker hvor etterforskerne har benyttet geigertellere for å måle og avlese ganske høye strålinger på disse landingsplassene, forteller Phillips.

I samsvar med den undersøkelsen som er foretatt, er nesten halvparten av alle UFOer observert mellom kl. 8.00 om formiddagen og midnatt. I 8,4 % av tilfellene gir UFOene fra seg en summende eller plystrende lyd.

Mer enn en tredjedel av rapportene - 37 % - kan oppvise to eller flere vitner. Disse innbefatter offiserer, politimenn, prester, ingeniører, flypiloter og fysikk-professorer.

De som representerer vitenskapen har nesten totalt ignorert rapporter om fysiske virkninger og UFO-observasjoner i alminnelighet," sier Phillips.

"Likevel skaffer disse fysiske følger oss den sikreste vei til løsningen av UFO-mysteriet uten spørsmål."

"Vi har å gjøre med virkelige fysiske oppfinnelser - UFOer - som synes å være under en eller annen slags intelligent kontroll av ikke-jordisk opprinnelse."

Fra "EXAMINER", 29. juli 1980.
Oversatt av A.L.

PÅ LEITING ETTER "MARSBUARAR"

Trass i at astrofysikarane til no ikkje har oppdaga signal fra ikkje-jordiske sivilisasjonar, meiner den sovjetiske vitenskapsmannen Vsevolod Troitskij at ein framleis må leite etter dei såkalla "marsbuarane". I Sovjet tok dette arbeidet til i andre halvdelen av 1960-åra, fortel Nynorsk Pressekontor.

Troitskij seier at den prinsipielle skilnaden mellom det systemet som blir nytta i Sovjet og det som blir nytta i utlandet, er at russarane samstundes har oversyn over stjernene på heile den nordlege halvkula. På eitt døgn kan dei observere alle stjernene i galaksen. I Sovjet utviklar dei no nye radioteleskop som er laga til å fange opp kunstige signal. Troitskij håper at desse teleskopa vil bringe løysinga på dette problmet nærare. (NPK)

Bygdebladet 11/6 -80

Fra og med 15. oktober vil telefonnummeret for feltseksjon G og Internt UFO Forum (redaktør) bli forandret til 81 173 på grunn av ny telefonsentral.

Søndag den 9. november 1958 var en dag som de fleste andre. Vinteren begynte å gjøre seg gjeldende. Det hadde blitt kjølig i luften og mange hadde allerede begynt å planlegge julen.

For de to tømmermennene Stig Ekberg og Harry Sjöberg skulle denne dagen avsluttes med en svært merkelig hendelse som kom til å påvirke deres tilværelse i lang tid framover.

Väddö-fallet

av Christer Nordin

Behagelig tilbakelent i en stol med en kopp nykokt kaffe innenfor rekkevidde sitter jeg hjemme hos Stig Ekberg med frue. I en sofa sitter Harry Sjöberg, også han med en kopp kaffe. Foran Harry på bordet ligger en liten og forholdsvis tung metallbit som vekker min nyskjerrighet. Det er under disse trivelige forhold jeg får ta del i Stig og Harrys merkelige opplevelse som har blitt kjent som Väddöfallet. Det framgår snart at den lille metallbiten spiller en fremtredende rolle.

Opprinnelsen til Väddöfallet begynte denne hendelsesrike søndag i november 1958. På det tidspunktet holdt vi på å bygge et fritidshus på Väddö, ca. 14 mil nord for Stockholm, beretter Stig. Vi hadde reist hjem til våre familier i Stockholm over helgen, og skulle reise tilbake til Väddö på søndagskvelden for å være på arbeidsplassen mandag morgen. Harry og jeg brukte å overnatte i en liten stue som var på plassen, forteller Stig videre. De to arbeidskameratene foretok ferden i Stigs nesten nye lille Ford V8 lastebil. De reiste fra Stockhom via Norrtälje mot Elmsta. Deretter gikk ferden videre over Elmstabron og siden til venstre ut mot Väddö og Grisslehamn. Klokken var da omkring 10 på kvelden.

ØYE TIL ØYE MED ET UFO

Etter ca. 7 kilometers kjøring begynte bilmotoren å hakke og stanset så helt. Til og med billyset sloknet. Flere startforsøk var helt uten virkning, motoren var og ble død. Stig, som satt bak rattet, kunne bare konstatere hva som var inntruffet samtidig som Harry utbrøt: "Se Stickan, det er en stjerne der som har tappet taket." Håpfulle kunne de se hvordan en stor lysende gjenstand kom ned mot dem. Jeg kikket opp mot himmelen som var alldeles skyfri, da Harry ropte, beretter Stig. Når jeg gjorde det fikk jeg se en lysende farkost og jeg sa til Harry at, "det var da noe til sterke lyskastere de har i luftvernet nå for tiden." Harry trodde at det var **et kulelyn**, men det tvilte jeg på. Jeg har lest et sted at **det** største **kulelynet** man har truffet på var stor som en fotball og denne her gjenstanden var mye større.

Mens de to diskuterte ulike forklaringer om hva de så kom det stille og underlige objektet nærmere. Det gjorde en sving over Väddöviken til venstre for veien. Deretter kom det tilbake og landet til Stigs og Harrys store overraskelse tvers over veien ca. 100 meter foran bilen. Forundret stirret de på den kraftigt opplyste farkosten, og dens neonlignende skinn lyste opp hele området omkring. Harry så f.eks. et byggverk på en høyde ca. 400 meter bortenfor objektet, klart opplyst av skinnet. Til tross for det kraftige skinnet var det ikke direkte blendende. I det skarpe skinnet kunde Stig og Harry utskille de diffuse konturene av en farkost som minnet om en litt

flattrykt ball. Etter som det nådde over hele veien, ble lengden eller diameteren beregnet til 16 meter og høyden til 6 eller 7 meter. Farkosten så ikke ut til å ligge flat på veien. Det så ut som et mellomrom til tross for at man ikke kunne se noen stag eller landingsben. Noen vesener kunne man heller ikke se. Derimot så det ut som om noen hadde tent opp under farkosten, det var som en avgrenset lysstråle under. Forøvrig virket det som om objektet var omgitt av lysende tåkeskyer som danset rundt det. Det kan nærmest sammenlignes med det man ser over veibanen en varm sommerdag.

Vi visste ikke hva vi skulle gjøre, forteller Harry. Vi hadde vel sittet og tittet på det underlige og litt skremmende synet i nærmere 10 minutter. Da begynte vi å snakke om at vi skulle gå ut av bilen og nærme oss det hele. Men det ble bare en fundering, for i samme øyeblikk løftet den underlige farkosten seg opp fra veien. Først sakte 10-20 meter opp, og deretter økte det farten. Det gjorde en sving til venstre, kom tilbake over veien og forsvant siden med høy fart i himmelen til høyre. Det så ut som det var på vei mot månen, sier Harry videre, den hadde vi nemlig oppe til høyre for oss. Etter at farkosten hadde forsvunnet som en liten prikk i det fjerne gikk vi ut av bilen for å sjekke motoren, fortsetter Harry. Vi merket at luften var trykkende og det kjentes vanskelig å få puste. Vi åpnet motorpanseret og Stig lyste på tennstift og kabler med en lommelykt, men kunne ikke finne feil. Han ba meg da om å vri på startnøkkelen og motoren startet med det samme. Lettet over at det ikke var noen feil hoppet vi inn i bilen igjen for å dra videre.

VARM OG TUNG METALLBIT

Harry var interessert i hva de hadde sett og ba derfor Stig om å stanse ved plassen det farkosten hadde stått. Framme ved "landingsplassen" gikk Harry ut og så seg omkring. Det første han så var at gresset på begge sider av veien var nedtrykt i en halvsirkel. Forbløffet over oppdagelsen ropte Harry: "Kom hit Stickan, så får du se at et eller annet har vært her." Stig tok sin lommelykt og gikk ut av bilen for å kikke. De to kameratene gikk rundt og kikket forundret. Jeg fikk se noe som lå på bakken og som blinket når jeg lyste på det, sier Stig. Til min overraskelse var det en slett og varm metallbit. Den var så varm at jeg ble nødt til å kaste den i hendene. Han kom fram til meg og kunne konstatere det samme. Det vi forundret oss over i tillegg til varmen, var at den var så tung i forhold til størrelsen. Den var trekantete og stor som en fyrstikkeske, sier Stig videre. Det var vel for at den var så tung og slett at jeg tok den med, ellers så hadde jeg nok kastet den.

Etter at Stig og Harry hadde sett seg omkring på plassen, vendte de tilbake til bilen og dro videre.

METALLBITEN VAR UFORKLARLIG

Etter denne hendelsen passerte Stig og Harry plassen flere ganger, og de snakket om sin merkelige opplevelse. Vi fortalte om det til våre venner, men de trodde vi spøkte, sier Stig.

Det gikk nærmere et år før Stig og Harry på nytt interesserte seg for metallbiten. Det kom av at de traff en ung mann som var metallurg. Han kunne dog ikke si hvilket materiale det var, og henviste til et metallabaratorium på Drottninggaten i Stockholm. Der skulle Stig og Harry få greie på hva det var for en merkelig metallbit. Men der visste man heller ikke, og henvsite til et annet sted i Regeringsgatan. Der lyktes man heller ikke, men Stig og Harry ble

henvist videre. Denne gangen til et labaratorium for metallanalyse i Helsingborg. Der ble det også dårlig resultat av undersøkelsene, men man lyktes å dele metallbiten i tre deler. Det skulle ha skjedd med ultralyd.

Etter dette tok sirkuset fart på alvor. Metallbiten vandret fra den ene undersøkelsen til den andre. Før de ulike undersøkerne fikk tilgang til metallbitene var man sikker på å kunne løse gåten. Men som sagt, samtlige greide det ikke. Som et eksempel kan nevnes at Oxelösunds jernverk fikk en av bitene for å gjøre en såkalt bløtanalyse. Dette resulterte bare i at en analysekvern ved jernverkets labaratorium gikk i stykker og ble reparert for nærmere 20 000 kroner. Metallbiten derimot var like hel og upåvirket. Under hele undersøkelsestiden hadde verken Stig eller Harry med et eneste ord nevnt under hvilke omstendigheter de fant den gåtefulle metallbiten. Dette betrodde først og fremst på at de ikke satte den i forbindelse med den merkelige farkosten som hadde landet foran bilen deres noen år tidligere. UFO eller flyvende tallerkener hadde vi ikke hørt noen snakke om på den tiden, sier Stig. Det var først senere da vi leste om et tilfelle i Norge, der en bil hadde stanset da et lysende objekt ble observert. Det minnet mye om det vi hadde vært med på, og det var vel da vi begynte å ane sammenhengen.

UNDERSØKELSENE FORTSETTER

Nå begynte ryktet om deres metallbiter og opplevelse å bli spredd. Stig kom i kontakt med en ingeniør Schalin i Linköping som han leverte en av metallbitene til. Resultatet av undersøkelsene gjorde Schalin helt forbløffet. Metallbiten har safirens hardhet og spesifikk vekt er 15,2. Skarpe diamantskiver bare glir over dens ytre, og den står imot flere tusen graders varme uten engang å bli rødglødende. Denne førte fram til at man anså biten som helt unik, og Schalin ba om et møte med Stig. Ved dette møtet hadde Schalin selskap av en amerikansk flymajor som ba om å få en av de tre metallbitene for videre undersøkelser i USA. Dette gikk Stig med på, som siden ikke hørte noe fra denne flymajor eller metallbitens videre skjebne. En av de tre bitene er altså forsvunnet hos det amerikanske flyvåpen. De to andre fortsatte å forundre sine omgivelser gjennom mange år. I begynnelsen av 70-årene kom til slutt en av de gjenværende metallbiter, forsikret for 50 000 kroner, til Berkeley-universitetet i California. Dette på grunn av at det amerikanske tidsskriftet National Enquirer hadde utlovt en belønning til den som kunne prestere et bevis på de flyvende tallerkeners eksistens. Ved Berkeley-universitetet ble undersøkelsene ledet av professor Jams Harder. Det tok forskerne over tre år og man kostet på tusenvis av dollars på disse undersøkelsene. Nå kunne man konstatere at metallbiten besto av volframkarbid, kobolt og spor av titan. Men hardheten og sammensetningen forundrer undersøkerne.

Videre kunne man fastslå at den var tilvirket, den var sintret under et uhørt trykk. Men hvem og på hvilken måte gikk det ikke an å forklare. Man spurte seg om det fantes maskiner for et slikt trykk utenom diamanttilvirking, mente professor Harder i sin utledning. Så kom metallbiten omsider tilbake til Sverige gjennom blant annet UDs hjelp.

UNDERLIGE INNBRUDD

Når hele hendelsen ble kjent og man skrev omden i aviser, kom jeg ut for en masse underlige saker, forteller Stig til slutt. En ukjent person ringte og bydde 50 000 kroner for metallbiten og han

skulle komme å hente den innen en halv time. Noen gjorde innbrudd i Stigs bil og gjennomletet hanskerommet. Denne "noen" viste seg etter politiundersøkelser å være en amerikansk student i Uppsala. Når videre forhør skulle holdes med studenten viste det seg at han hadde reist til USA. Deretter ble det innbrudd på det skipsverft hvor Stig arbeidet. Til og med hans hjem ble gjennomsøkt, og på samme måte naboene. Det hende til og med at brev og pakker som jeg sendte med post ble åpnet og gjennomsøkte eller aldri kom fram, legger Stig til.

Man spør seg hvorfor disse mystiske innbrudd og gjennomsøkninger skjedde. Var det bare souvenirjegere eller lå det andre interesser bak. At det var metallbiten man var ute etter råder det nok ingen tvil om.

Gåten om Väddöfallet og metallbitene er fremdeles uløst. Denne høyinteressante UFO-hendelsen som fant sted for over 20 år siden fortsetter å forbløffe og engasjere ufologene både her hjemme og i utlandet. Ennå er ikke siste ord sagt om Stig og Harrys omtalte opplevelse og det finnes nok anledning til å komme tilbake til det unike Väddöfallet.

Kilde: Tidsskriften UFO-Sverige_Aktuellt, nr. 1 1980.
Til norsk ved redaktøren.

Funn beviser intelligent liv på jorden for milliarder av år siden?

Sydafrikanske gruvearbeidere har funnet forbløffende bevis på at intelligens kan ha vært å finne på jorden for milliarder år siden.

Det dreier seg om et hundretalls mystiske metallkuler. De har blitt funnet i fjellgrunnen som ble til for 2,8 milliarder år siden, på det tidspunkt da liv kan ha oppstått på jorden, ifølge vitenskapen.

Forbløffende geologer sier at de aldri har sett noe lignende, Kulene er litt flattrykte på toppen og i bunnen, og har tre perfekte innskjæringer rundt midten. Minst en av disse kuler vet man kan rotere rundt sin egen akse av egen kraft.

J.R. McIver, professor i geologi ved Witwatersand Universitetet i Johannesburg, medgir at det er et mysterium.

En annen kjent geolog, professor Andries Brisschoff ved Potchefstroom-Universitetet, er også forbløffet over de underlige metallkulene. Han sier: "Utifra disse kulers plassering da de ble funnet er det mulig at de virkelig er 2,8 milliarder år gamle. På det tidspunkt da de ble begravd fantes det bare svært primitivt liv på jorden. Jeg kan ikke forklare hvordan kulen kan rotere rundt sin egen akse. Det er ikke naturlig."

Kulene som har en diameter på 3 til 10 cm, ble funnet i et mineralallager av profyllit i Wonderstone-gruven i Transvaal. Gruvearbeiderne har gravd fram kulene gjennom 20 år.

"Ærlig talt så brydde vi oss ikke om dem, da de ikke var til nytte i vår gruvedrift", sier gruvearbeiderne. "alle kulene som vi fant - minst 200 - har blitt tatt av besøkende som souvenirer." Arbeideren beretter at de var nyskjerrige på kulene i begynnelsen. Han brøt i stykker mange av dem for å se hva de inneholdt. De fleste var hule, skallet var ca. 5 mm tykt og innenfor fant man en svampaktig sub-

stans som ble smuldret sammen ved berøring. Disse kulene var lett å bryte sammen.

Andre kuler var massive helt gjennom. Metallet var der blått med en skifting i rødt og innsprengte hvite striper. Disse kulene var vanskelige å få i stykker.

At det skulle være noe spesielt med kulene opptok Roelf Marx, direktør for Klerksdorp museum, da han skulle stille ut en kule i glasshus sammen med andre klippestykker. Han tok bort profyllitskorpen fra ene siden av kulen og stilte den ut med metallsiden framover.

"Etter noen måneder så jeg at kulen hadde vridd på seg. Jeg åpnet glasshuset og vred metallsiden framover igjen, og glemte den på nytt. Senere fikk jeg se at den hadde vridd seg igjen slik at profylliten vendte framover. Nå begynte jeg å holde øye med kulen og så at den langsomt roterte rundt sin egen akse. Jeg kan ikke forklare fenomenet.

Kulen ser ut til å være støpt i en form. Roelf Marz påpeker at ingen kjent geologisk prosess kan ha formet den. Kulene har alle blitt funnet i samme profyllitlager, som strekker seg nøyaktig øst-vest, og størrelsen passer fint i hånden som om de hørte hjemme der.

Källa: UFO ASPEKT nr. 1 1980
Overs.: Loy Solli

Kilde: Tidsskriften UFO-Sverige-Aktuellt nr. 1 1980
Til norsk ved redaktøren.

bokanmeldelse

Psykisk forskning bag jerntæppet

- Menneskets psykiske muligheter underkastet en forskning på høyeste vitenskapelige plan.
- Kunstig reinkarnasjon frembrakt - hypnose befordrer telepati - telekinese på film - syn under øynene.
- Ny sovjetisk ønskekvist - astrologisk fødselskontroll - den menneskelige aura fotografert - medier utdannes.
- ESP i spionasjens tjeneste, eller som et hemmelig våpen.
- Kloke koner og menn, hekser og trollmenn - de blinde lærer å se.
- Pyramidenes hemmelige kraft - suggesjon, hva er det?
- Gamle alkymister og nye.

Dette er stikkord på forsidene av bind 1 og 2, av PSYKISK FORSKNING BAK JERNTEPPET; skrevet av Sheila Ostrander og Lynn Scroeder, og utgitt i samarbeid med Center for Psykisk Forskning.

Det heter at dette er mer enn en kald og nøktern beretning. Boken er to menneskers helt fantastiske opplevelser av fenomener - ufattelige, men alle under streng vitenskapelig ledelse og den mest effektive kontroll. Enhver leser må forbauses, som forfatterne ble det. Og den levende fremstillingen - med de mange menneskelige reaksjonene på det som må synes ubegripelig, men som var kjensgjerninger, gjør boken så spennende og fengslende at alle og enhver sanne at her er den endelige og fulle erkjennelse av de mystiske krefter det menneskelige sinn rommer, og som vi er i stand til å manifestere.

Noen vil kanskje mene at bøker som disse ikke hører hjemme i et UFO-tidsskrift, og det er nok så. Imidlertid bør vi kunne tillate

oss å utvide grensene en smule i dette interne bladet. Dessuten vet vi at endel av våre lesere er interessert i emner som disse, og det bør tilføyes at boken har vært i søkelyset ved flere anledninger, slik at man bør kjenne til hva den egentlig rommer. Og sist, men ikke minst: Begrepet UFO er berørt (bind 1).
Her finnes 10 sider med eksempler på interessante UFO-hendelser fra Sovjet, samt uttalelser fra vitenskapsmenn som har studert fenomenet.

Enkelte har hevdet at dette verk ubetinget kan kalles den største sensasjon innenforxberetningene om psykisk forskning. Sikkert er de det nok at boken tar for seg mye som tidligere ikke har vært å finne på trykk. Beretninger om et så dyptgripende arbeide i forskningen åt det har kunn blitt utført andre steder i verden. Dette fordi emnet her har hatt den offisielle bakgrunn som har gitt arbeidet de nødvendige ressurser å øse av.

Det heter at bokens innhold nå er "TOP SECRET" bak "jernteppet". Mange har forsøkt å få verifisert både dst ene og det andre, men forgjeves. Bokens forlegger skriver i sitt forord at dette er forståelig. Sluttresultatene av arbeidet med det menneskelige sinns krefter vil være et vitenskapelig aktivum som stiller alt annet i skyggen.

Her kan også være noe å hente for teknisk interesserte. F.eks. omtales begreper som "Kraftfelt-forskning i Russland", "Sergeyev-detektorer", "Kraftfelt-detektorer", "Kirlian-effekten", etc...

Sistnevnte fenomen vil sikkert være kjent for de fleste. I begynnelsen av 1900-tallet oppdaget dr. Walter Kilner, på St. Thomas-hospitalet i London at han ved å kikke gjennom glasstykker, farvet med dicyanin-farve, faktisk kunne se den menneskelige "aura". Ifølge Kilner var det som en sky av stråleglans som strakk seg ca. seks til åtte tommer ut fra kroppen, med skiftende farvenyanser. Tretthet, sykdom eller sinnstilstander kunne endre auraens størrelse og farve.

Semyon Davidovich Kirlian, en elektriker i Krasnoder (Sovjet) kom i inn i bildet ved en tilfeldighet. En vitenskapsmann som spurte seg for om en dyktig reparatør for sitt tekniske utstyr ble anbefalt å henvende seg til Kirlian. Da Kirlian kom til forskningssenteret for å hente utstyret så han tilfeldigvis et høyfrekvent instrument til elektroterapi bli demonstrert. Han la plutselig merke til at det fantes noen små lysglimt mellom elektrodene og pasientens hud. "Gad vite om jeg kunne fotografre det", tenkte Kirlian. "Hva om jeg anbrakte en fotografisk plate mellom pasientens hud og elektrodene?"
Dette var opptakten til det som etter hvert skulle bli kjent over hele verden - den såkalte Kirlian-effekten.
I bokens begge bind finnes fotografier av forskjellig slag, bl.a. flere av Kirlian-typen. Et av disse kan med en viss rett kalles et "spøkelsesfenomen". Man ser et blad fra en plante eller et tre, hvor flere millimeter av bladet er skåret vekk. Men selv etter at denne delen av bladet er fjernet viser Kirlian-fotografiet hele bladet som før! Bildet er bare litt utydligere der hvor en del av bladet ble skåret av.

Hva man enn måtte mene om disse tingene så synes det ganske klart at førsteklasses sovjetiske vitenskapsmenn forlengst har gjort banebrytende oppdagelser innen den såkalte psyksike forskning - et felt som stort sett later til å bli oversett av Vestens vitenskap. Om de russiske iakttakelser og teorier kan stå for en nærmere utprøving eller ikke - det kan kun avgjøres gjennom ytterligere forsk-

ning i øst og vest.

K. Stenødegård

Sheila Ostrander og Lynn Scroeder:
PSYKISK FORSKNING BAK JERNTEPPET bind 1 og 2

Strubes Forlag 1972 og 1973, paperback, hhv. 245 og 199 sider,
pris Dkr. 92,- (for bokklubbmedlemmer)
Dkr.120,10(for ikke-medlemmer av Psykisk Forums Bogklubb)

Bestillingsadresse: Strubes Forlag, DK 4130 Viby - Sj.
Postgiro: 6 03 19 35.

UFO-OBSERVASJONER over Sørlandet 1972-80

Det kan være av interesse og kort resymere de viktigste observasjoner i de siste åtte år.

1972 januar: Mange forskjellige mennesker meldte om merkelige lysende gjenstander over Kristiansand distriktet.
1973 januar: Merkelige lys over Fiskåtangen v/ Kristiansand.
Fenomenet sett av en Vågsbygding.
En merkelig ildkule også sett over både Åmli og Bygland.
Antakelig det samme ca. 10 meter lange objektet ble sett i lav høyde i Vennesla.
Samtidig fulgte det TV-forstyrrelser og glassgjenstander i hus flyttet uforklarlig på seg. Hunder ble redde og gjemte seg.
februar: En merkelig gjenstand observeres fra et vindu i Randesund. Den var ca. 100 meter fra huset, og den var også her omtrent 10 meter lang og 8 meter bred.
mars: Mystiske rystelser kunne registreres i Arendalsområdet.
des: Kometen Kohoutek observert over Arendal.
1974 februar: Forskjellige "Geller-effekter" i Arendal og Grimstad.
1975 des: To rare lys observeres fra Tromøy.
1976 juli: (Romskipet Viking 1 lander på Mars). For kuriositetens skyld.
Lysende UFO gjenstand observeres over Lyngør.
august: I dette tidsrom ble det også observert en merkelig sky ved Vågsbygdveien i Kristiansund. Og et hvitt pulver la seg på bilene der.
sep: Et rart lys registreres over Åmli.
Lysende kule over Fjære. Den nå så kjente Vik-UFOen, eller "Stobbe-saken".
nov: Røde lys observeres utenfor Hesnes ved Grimstad.
1977 februar: UFO følger etter en gutt på Kvinlog i Vest-Agder.
Et helt nabolag i Vågsbygd observerte et lysende fenomen i nord-øst.
mars: Merkelig tingest observeres over Froland.
juli: Flere observatører til en merkelig gjenstand over Grimstad-distriktet.
okt: (Det var da elever ved Alm døveskole på Hønefoss observerte et underlig fartøy på marka).

Denne oversikten fortsetter i neste nr.

De gåtefulle UFO'er

Tilrettelagt av Hans Aass

Agderposten 10/1 -79

"Tror du på UFOer?". Ukeblader og aviser stiller ofte dette spørsmålet til sine lesere, men det må da være feil bruk av vårt språk å stille spørsmålet slik. Det går ikke an å spørre: "Tror du på lenestoler?" Hva skal vi da svare? Et UFO er jo et objekt, men ingen vet hva slags objekt det er. Det er uidentifisert.

Vi forstår godt hva spørreren mener, nemlig vanligvis: "Tror du at UFOer kommer fra verdensrommet, og har en forbindelse med eventuelle intelligenser der ute?" Da er det mening i spørsmålet, og da må jeg for min del svare et ubetinget: Ja. Det vil være meningsløst å innbille seg at vi her på vår lille klode er de eneste utviklede intelligenser i Universet, når det finnes ca. 200 milliarder - 200 000 000 000 andre soler bare i vår egen galakse - soler eller stjerner - som høyst sannsynlig har planeter svevende rundt seg, slik som vi har det i vårt eget solsystem.

Nå er det ikke dermed sagt at beboerne på andre planeter kan besøke oss, og at de ligner på oss, selv om vi foretrekker å tro at vår kropp etter hvert har fått en universell utforming. (se artikkelserien i Agderposten i juni 1978). Etter den første skapelsen av organisk liv på jorden, var dette livet begrenset av havet. Det var den første lange fase i utviklingen. Det tok noen milliarder år før livet - bortsett fra plantene - klarte å frigjøre seg fra havet, slik at det kunne erobre landjorden. Det skjedde for ca. 350 millioner år siden, etter at plantene først hadde fått produsert så meget oksygen at det beskyttende osonlag kunne bli dannet oppe i stratosfæren. I denne andre fasen har vi vært begrenset av atmosfæren. I dag skal vi kanskje ha lov til å si at vi har så vidt begynt på den tredje fase. Vi har trengt gjennom atmosfæren. Vi har vært utenfor jordens gravitasjonsfelt. I denne fasen er vi begrenset av de enorme avstander i Universet. Det er et mysterium hvordan dette skal overvinnes, men kan det ikke tenkes at intelligenser ute i rommet forlengst har gjennomgått denne tredje fasen? Kanskje finnes det ennu flere faser i utviklingen, uten at vi i dag kan definere grensene. Tiden kanskje? Alt utenkelig kan være mulig i fremtiden.

Vi må huske at vårt solsystem kun er 4,6 milliarder år gammelt, mens vitenskapen stort sett mener at "The big bang" skjedde for opptil 20 milliarder år siden. Vi behøver ikke engang forsøke å fatte dette enorme tidsrommet, men nå vet vi at om 5-6 milliarder år vil vår sol ha vokst seg så stor at Jorden teoretisk vil bevege seg innenfor dens grenser. Våre mulige etterkommere må lenge før den tid ha forlatt Jorden, og det eneste vi med vår fornuft i dag kan tenke oss, er at våre etterkommere får bygget enorme romskip, som må virke som egne kontrollerte økosystemer. Blant de millioner av muligheter for liv ute i rommet er det slett ikke utenkelig at slikt kan ha skjedd utallige ganger.

Meget tyder på at slike romskip eksisterer. På radar har man registrert gjenstander som har vært opptil 8 km lange. En teori går ut på at de svever langt ute i det lufttomme rommet, og sender små og store sonder til Jorden - spekket med vitenskapelige instrumenter. Disse kan være fjernstyrt eller bemannet med levende vesener eller roboter. Det er Uidentifiserte Flyvende Objekter - altså UFOer.

De fleste som reflekterer litt over tilværelsen tror på liv ute i

Universet. USA og Sovjet finkjemmer Universet på jakt etter tegn til liv. USA har sin største stasjon plassert i Arecibo på Puerto Rice i en naturlig forsenkning i terrenget.

Den sammenbygde flate har en diameter på 300 meter. Russernes største stasjon - RATAN 600 - ligger høyt oppe Kaukasus-fjellene.

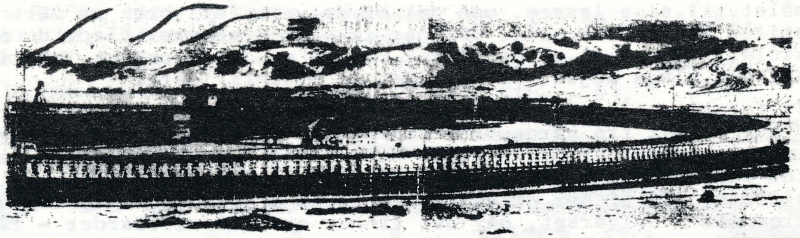

Omkretsen er ca. 2 km lang, og består av 895 buede aluminiums-reflektorer, som hver for seg kan dreies om en vertikal og en horisontal akse. De er datastyrt, selvsagt. Signaler blir sendt ut, og så håper de på svar engang i fremtiden. De lytter på støykilder i Universet for om mulig finne signaler som kan være sendt ut av intelligenser der ute.

Ikke nok med det. Ombord i det amerikanske romskipet "Voyager" sendte FN's generalsekretær følgende budskap:
"Som generalsekretær for de forente nasjoner, en organisasjon av 143 stater. sender jeg Dem herved en hilsen fra alle mennesker på planeten Jorden".

I romsondene som sendes ut nå, finnes en grammofonplate, ca. 30 cm i diameter, med hilsener på 60 språk, eksempler på musikk fra forskjellige kulturer og tidsepoker, og meget annet. Innholdet ble valgt av en komite bestående av vitenskapsmenn og musikere. President Carter sender dette budskap til mulige sivilisasjoner på andre bebodde planeter:
"Dette er en gave fra en liten, fjern verden, et vitnesbyrd om vår vitenskap, våre forestillinger, vår musikk, våre tanker og våre følelser. Vi forsøker å overvinne vår tid, slik at vi også kan leve i deres. Vi håper en dag - etter at vi har løst de problemer vi står overfor - å kunne slutte oss til et samfunn av galaktiske sivilisasjoner. Denne plate representerer vårt håp og vårt mål, og vår gode vilje i et veldig og imponerende Univers."

Det er også sendt ut en gullplate med en skisse av en naken mann og en kvinne, sammen med astronomiske og andre vitenskapelige illustrasjoner. Se tegningen.

Troen på at det finnes intelligent liv ute i verdensrommet, er altså offisielt, både i øst og vest. Det motsatte er tilfelle når det gjelder UFO-problemet. Det offisielle standpunkt i Sovjet er at dette er "en av de vestlige, kapitalistiske verdens dekadente innbildninger" og i USA heter det offisielt at det bare er hallusinasjoner. Med andre ord: De lyver, alle de titusener av mennesker som har sett objekter i luften og på bakken, som ikke kan forklares som naturlige fenomener. Jeg protesterer indignert på dette. Jeg har nå intervjuet så mange vitner til slike ting, at det ikke kunne falle meg inn å mene at de lyver. Slikt føler man. Dessuten har vi alle de fotos som er tatt av merker etter landinger.

Det er da godt at troen på liv i Universet er globalt, men lenger strekker heller ikke samarbeidet seg. Når det gjelder UFO-problemet

arbeides det sikkert intenst bak kulissene, for tenk om den militære motpart skulle klare å løse noen av de gåter som knytter seg til UFOene, f.eks. hvordan oppheves gravitasjonen? Hvilket fremdriftsmiddel brukes? Hva slags "stråler" ser vi? osv. osv.

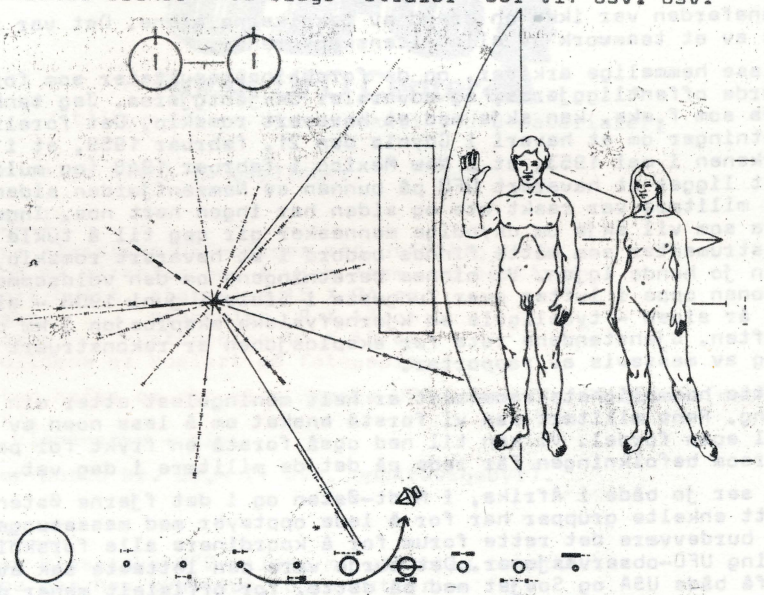

Den gullbelagte aluminiumsplakett, 152 x 229 mm, ombord i Pioner F. Vannstoffatomets symbol øverst til venstre. Vårt solsystem nederst. Posisjonene på 14 pulsarer er også illustrert.

Rapporter samles inn og hemmeligstemples. Vi husker den strålende UFOen som viste seg i 12 minutter over den russiske havnebyen Petrozavodsk den 20. sept. 1977 (Se Agderposten 1978). Den russiske regjering ba straks om en vitenskapelig gransking, men med streng hemmeligholdelse av resultatet. Selve begivenheten skulle ikke skjules, da det var flere øyenvitner, men de små kyllingformede biter som strålene skar ut av glassrutene ble samlet sammen, og siden har ingen hørt noe.

De amerikanske militærflyvere er nektet å fortelle om UFO-opplevelser til pressen. De kan risikere å få en bot på opptil 10 tusen dollars for denne forseelse. I stedet skal de fylle ut innviklede spørreskjema og forhøres. Resultatet er at de fleste foretrekker å holde kjeft.

FN's daværende generalsekretær U-Thant fikk for 12 år siden en utførlig rapport fra dr. Colman Von Kevinsky, og hans etterfølger, Kurt Waldheim, ble utsatt for så sterkt press både fra USA og Sovjet at han fant å måtte hemmeligstemple rapporten.

I løpet av 1978 er det endelig frigitt en god del fra de hemmelige arkiver både her og der. En slik frigitt rapport fra det iranske og amerikanske flyvåpen, er nettopp referert i Agderposten. Blue Book har frigitt en del gode rapporter, men først etter at navn er strøket, slik at fornyet granskning av UFOloger er umuliggjort. Journalist Bebitez i Bilbao fikk overlatt i alt 78 foliosider med rapporter i Spania med tillatelse til offentliggjørelse, så det løsner.

Kanskje har de militære funnet ut at UFOene avslører en vitenskapelig teknologi, som ligger så himmelhøyt over vårt nivå, at ingen har noen mulighet til å forstå det ennå. Først må mange, mange vitenskapelige fremskritt gjøres på de forskjellige felter.

Måneferden var ikke en bragd av teknikerne alene. Det var resultatet av et teamwork av alle vitenskapsgrener.

Disse hemmelige arkiver, og de forskningsresultater som foreligger, burde offentliggjøres, og advarsler bekjentgjøres. Jeg tenker på hva som f.eks. kan skje med et havarert romskip. Det foreligger beretninger om et havari i Gdynia den 21. februar 1959, et i Arizonaørkenen i mai 1953, et i New Mexico i februar 1948 (og muligens har det ligget et havarert UFO på bunnen av Namsenfjorden siden 1959). De militære var raskt ute og siden har ingen hørt noe. Ingen vet hva som vil skje om ukyndige mennesker gir seg til å tukle med instrumenter som måtte finnes ombord i et havarert romskip, for det kan jo hende igjen. Vi minnes beretningene om den voldsomme eksplosjonen oppe i luften over Tungusta i Sibir i juni 1908 - altså for 70 år siden - tydeligvis en kjernefysiske eksplosjon 3 km oppe i luften. Gjenstandens rute før eksplosjonen er rekonstruert på grunnlag av massevis av rapporter.

Dette hemmelighetskremmeriet er helt meningsløst etter min oppfatning. Rent militært kan vi forstå ønsket om å løse noen av gåtene til egen fordel. Vi kan til nød også forstå en frykt for panikk,, dersom befolkningen får rede på det de militære i dag vet.

Vi ser jo både i Afrika, i Midt-Østen og i det fjerne Østen hvor lett enkelte grupper har for å lede opptøyer med massesuggesjon. FN burdevvære det rette forum for å koordinere alle forskning omkring UFO-observasjoner. Det burde være den letteste sak av verden å få både USA og Sovjet med på dette, for offisielt mener de jo at det bare er tull alt sammen. For første gang ville FN påta seg en oppgave som etter hvert kunne samle Jordens befolkning til en global tenkning - ikke som i dag med 146 "sprikende staur" med hver sine særinteresser. Kanskje er det nettopp dette vår klodes befolkning trenger. Vi har jo bare denne ene kloden og om 100 år skal den kunne brødfø 16 milliarder mennesker. Den famlende, rotløse Picassomentaliteten burde snart gi plass for en fullstendig nytenkning. Vi er bitte, bitte små på en bitte liten klode i et hjørne av et uendelig, ufattelig Univers i en tid som ingen begynnelse har og heller ingen ende.

NYTT AMERIKANSK FOND FOR UFO-FORSKNING

I USA er det i 1979 blitt opprettet et fond til støtte for UFO-forskningen. Initiativet til dette fondet kommer fra 10 kjente amerikanske og engelske vitenskapsmenn, ingeniører og redaktører. Blant disse finner man bl.a. Eugenie Clark (professor i zoologi ved "University of Maryland"), Richard Haines (psykolog ansatt ved NASA), Richard C. Hendry (professor i fysikk ved "John Hopkins University") og Lou Purnell (ansatt ved "Smithsonian Institution Air and Space Museum" i Washington).

Fondet har til formål å yte økonomisk støtte til forsknings-proskekter som vil øke den vitenskapelige viten om - og den offentlige interesse for - UFO-fenomenene.

Mottatt informasjonsmateriale/PA

Kilde: UFO-NYT nr. 4 1980.
Til norsk ved redaktøren.

UFO RAMA

Norsk UFO Center

tilbyr deg en utsøkt samling UFO-materialer.

Du kan velge blant to samlinger:

SAMLING I:

Diverse klassiske UFO-bilder med utførlig tekst.
Bildene er virkelig noe å vise fram, og består av
5 i sort/hvitt, størrelse 15 X 24 cm
1 i farge størrelse 9 X 13 cm
1 i farge størrelse 13 X 18 cm
Alle bildene er kopiert på fotopapir.

Dessuten hefte om aktuelle norske UFO-saker fra 70-årene (med bilder).
NUFOC klebemerke + div.

Pris m/ porto kr. 90,- (+ evt. oppkravsgebyr).

SAMLING II:

Diverse klassiske UFO-bilder m/ utførlig tekst.
Bildene har høy kvalitet, og omfatter
4 i sort/hvitt, størrelse 15 X 24 cm
1 i sort/hvitt, størrelse 21 X 26 cm
2 i farger størrelse 9 X 13 cm
Alle bildene er kopiert på fotopapir.

Heftet om avtrykkene ved Namsen-fjoden (med bilder).

NUFOC klebemerke + div.

Pris m/ porto kr. 70,- (+ evt. oppkravsgebyr).

BEGGE SAMLINGENE som selvfølgelig inneholder forskjellig materiale, kan fås til kr. 150,- m/ porto (+ evt. oppkravsgebyr)

UFO FARGEPOSTER

En riktig godbit!
Paul Villas mest kjente UFO-bilde i fargetrykk, størrelse 30 X 40 cm.

Pris m/ porto kr. 20,- (+ evt. oppkravsgebyr).

Ved kjøp av flere (gaver til slekt og venner!) koster de øvrige kr. 15,- pr. stk.

Bestillingsadresse: UFO Rama, boks 14, 3133 Duken.
Postgirokonto: 3 24 37 30